

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

29/9/2011

Ημερίδα ΓΣΕΕ 27-9-2011: **Το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και οι εργαζόμενοι**

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Η έκθεση (2011) για την ελληνική οικονομία και απασχόληση επικεντρώνεται ιδιαίτερα στην διερεύνηση: α) της εξέλιξης των μακροοικονομικών και κοινωνικών μεγεθών κατά το 2011 και β) της προοπτικής ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας από τη φάση της απορρύθμισης και αποσύνθεσης στην φάση της ανασυγκρότησης και της ρύθμισης.
2. Αξιολόγηση της εξέλιξης των μακροοικονομικών και κοινωνικών μεγεθών κατά την περίοδο 2009 – 2011.

Τα ποσοτικοποιημένα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης επικεντρώνονται κατά κύριο λόγο στα εξής:

α) Η ελληνική οικονομία διανύει το τρίτο έτος ύφεσης και εισέρχεται σε μερικούς μήνες στο τέταρτο έτος (2012, εξέλιξη ΑΕΠ -2,5%) σε συνθήκες εργασιακής, κοινωνικής, και παραγωγικής αποσύνθεσης, χωρίς η διαδικασία της εσωτερικής υποτίμησης που βρίσκεται σε εξέλιξη να έχει πετύχει τους στόχους της (επιστροφή στις αγορές το 2012 και ανάκαμψη το Β' εξάμηνο του 2011).

β) Υποχώρηση της εγχώριας ζήτησης κατά 16,4% και επιστροφή στα επίπεδα του έτους 2003.

γ) Υποχώρηση της παραγωγικότητας της εργασίας κατά 3,3% και επιστροφή στο έτος 2005.

δ) Υποχώρηση του ΑΕΠ κατά 12,5% και επιστροφή στο έτος 2005.

ε) Υποχώρηση της αγοραστικής δύναμης του μέσου μισθού κατά 11,4% και επιστροφή στο έτος 2003 και του κατώτατου μισθού σε επίπεδα πριν το 1984.

στ) Υποχώρηση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου κατά 38,2% και επιστροφή στο έτος 1998.

ζ) Αύξηση της στατιστικής ανεργίας (17% - 18% στο τέλος του 2011) και της πραγματικής ανεργίας (22% στο τέλος του 2011) και επιστροφής στα επίπεδα του 1961. Είναι χαρακτηριστικό ότι όσες θέσεις (320.000) δημιουργήθηκαν την περίοδο 2000-2008 χάθηκαν κατά την περίοδο 2009 -2011. Επίσης είναι χαρακτηριστικό ότι σε δύο χρόνια (2009-2011) χάθηκε το 50% της αγοραστικής δύναμης που αποκτήθηκε σε δέκα χρόνια.

η) Οι εκτιμήσεις για το 2012 είναι ότι η στατιστική ανεργία θα διαμορφωθεί στα επίπεδα του 21% και η πραγματική ανεργία θα διαμορφωθεί στα επίπεδα του 26%. Οι εξελίξεις της ανεργίας το 2011 και 2012 διαμορφώνουν συνθήκες κοινωνικού κραχ με ότι αρνητικό αυτό συνεπάγεται για τους εργαζόμενους, τους νέους, τους ανέργους και την διάβρωση της κοινωνικής συνοχής στην χώρα μας. Οι δυσμενείς αυτές εξελίξεις στην ανεργία δημιουργούν σοβαρές πιέσεις στην χρηματοοικονομική κατάσταση της κοινωνικής ασφάλισης με την απώλεια πόρων λόγω ανεργίας της τάξης 5 δις ευρώ (2011) και 6,5 δις ευρώ (2012). Στις συνθήκες αυτές ανησυχούμε σοβαρά για το νέο ασφαλιστικό περικοπής των παροχών και για την προοπτική της αρνητικής αναλογικότητας στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

θ) Τα αποτελέσματα των μέτρων λιτότητας κατά την περίοδο 2009 – 2011 αποτυπώνουν την οπισθοχώρηση κατά μια δεκαετία τουλάχιστον στα οικονομικά και κοινωνικά μεγέθη καθώς και της επιδείνωσης του επιπέδου ανταγωνιστικότητας (90^η θέση). Παράλληλα, κατά την ίδια περίοδο παρατηρείται αύξηση κερδών σε συνθήκες κρίσης και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας μετά την εφαρμογή των μέτρων του μνημονίου (2013) μόνο κατά 10%.

Συμπερασματικά, από την ποσοτική αξιολόγηση της εφαρμοζόμενης πολιτικής 2009 -2011 προκύπτει ότι το συγκεκριμένο πρόγραμμα (Μνημόνιο 1) είναι λάθος με την έννοια ότι παρά την λιτότητα δεν επιτυγχάνει τους στόχους του. Αποδεικνύεται ότι δεν είναι κυρίως πρόβλημα εφαρμογής των μέτρων λιτότητας. Είναι κυρίως πρόβλημα περιεχομένου και στόχων του.

3. Η ανάλυση των εξελίξεων στο **τραπεζοπιστωτικό σύστημα** αναδεικνύει την ανάγκη οι τράπεζες σε περιόδους οικονομικής κρίσης να λειτουργούν

αντικυκλικά με την έννοια να αμβλύνουν τις συνέπειες της κρίσης και όχι να τις επιτείνουν. Για αυτό το λόγο ο πυλώνας των δημόσιων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και τραπεζών απαιτείται άμεσα να εκσυγχρονισθεί, να ενισχυθεί και να διαδραματίσει ένα ρόλο ρυθμιστικό, κοινωνικό, αναπτυξιακό, και σταθεροποιητικό για ολόκληρο το τραπεζικό σύστημα και την οικονομία.

4. Η ανάλυση της **πράσινης οικονομίας** και της συμβολής της στην απασχόληση με τη μέση ετήσια απασχόληση που αναμένεται να δημιουργηθεί την επόμενη δεκαετία να είναι ίση με 97.000 απασχολούμενους οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η σύνδεση των πολιτικών για την «πράσινη οικονομία» με την απασχόληση είναι υπαρκτή αλλά δεν αποτελεί με κανένα τρόπο τη λύση για την αντιμετώπιση της ανεργίας κατά την χρονική περίοδο που βρίσκεται μπροστά μας.
5. Η ανάλυση των αλλαγών στις εργασιακές σχέσεις και στο ασφαλιστικό αποδεικνύει ότι στην Ελλάδα κατά την περίοδο 2009 -2011 συντελείται μια διαδικασία πλήρους απορύθμισης (στρατηγική βαλκανιοποίησης) απαξίωσης της εργασίας και των κοινωνικών δικαιωμάτων, ενώ στις άλλες χώρες της Ε.Ε. συντελείται μια διαδικασία λιγότερης ρύθμισης στις εργασιακές σχέσεις και την κοινωνική ασφάλιση.
6. **Το μέλλον της ελληνικής οικονομίας**, εκτός του πλαισίου των συμφερόντων των δανειστών αλλά και των επιλογών του παρελθόντος, επιβάλλει την αναγκαιότητα ενός εναλλακτικού προσανατολισμού στην κατεύθυνση:
 - α) Απαλλαγής του χρέους με την ενεργό παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην αγορά ομολόγων με αύξηση του νομίσματος, προκειμένου σε χώρες της Ε.Ε. που πλήττονται από την κρίση χρέους να απαλλαγούν από το άγος τους χρέους και να κατευθύνουν τους πόρους τους στην χρηματοδότηση της ανάπτυξης τους για την ανάσχεση της ύφεσης και την αποτροπή της παράτασής της και των συνεπειών της στους νέους, τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους ανέργους. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ευημερία των βόρειων χωρών της Ε.Ε. τα τελευταία χρόνια οφείλεται στην αύξηση της ζήτηση με δανεισμό των Μεσογειακών χωρών.
 - β) Αναδιανομής του εισοδήματος με την ουσιαστική και αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, φοροκλοπής και εισφοροδιαφυγής. Δεν μπορεί τα μόνιμα φορολογικά υποζύγια στην Ελλάδα να είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Επίσης δεν μπορεί ένα ευρώ στα τέσσερα που παράγονται στην Ελλάδα να μην

φορολογείται και ο Κρατικός Προϋπολογισμός τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα να στερείται ετήσιων εσόδων 12 -15 δις ευρώ.

γ) Επιστροφή του επιπέδου των συντάξεων των μισθών και της εργασιακής νομοθεσίας στα επίπεδα πριν το Μνημόνιο 1.

δ) Ολοκληρωμένο αναπτυξιακό σχέδιο με δημόσιες αναπτυξιακές παρεμβάσεις και με την εγκαθίδρυση ολοκληρωμένων συμπλεγμάτων δραστηριοτήτων για την αξιοποίηση ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων και την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και πρωτογενών πλεονασμάτων. Χωρίς την παραγωγή πλεονασμάτων δεν μειώνεται το χρέος, όση λιτότητα και να επιβληθεί. Οι επενδυτικές επιλογές του παρελθόντος με αποσπασματικά και θνησιγενή επενδυτικά σχέδια σπαταλούν πολύτιμους πόρους και αδυνατούν να αποτρέψουν το σημερινό, παραγωγικό, τεχνολογικό και ανταγωνιστικό έλλειμμα της ελληνικής οικονομίας. Στη νέα αυτή αναπτυξιακή και παραγωγική ανασυγκρότηση επιβάλλεται η διαμόρφωση νέων θεσμών «κοινωνικού κεφαλαίου» με την ενεργό συμμετοχή των κοινωνικών δυνάμεων στην διαμόρφωση των δημόσιων πολιτικών σε τοπικό, περιφερειακό και κεντρικό επίπεδο.

Συμπερασματικά, αποδεικνύεται ότι εάν οι ευρωπαϊκές και ελληνικές επιλογές της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής δεν διακρίνονται από την στρατηγική, το περιεχόμενο και τους στόχους των προαναφερόμενων προτάσεων, ιδιαίτερα στις συνθήκες μίας δεύτερης φάσης της ύφεσης στην Ευρώπη και διεθνώς, τότε κατά την τρέχουσα δεκαετία η γηραιά ήπειρος και η χώρα μας δεν θα μπορέσουν να αποτρέψουν την οικονομική και κοινωνική υποβάθμισή τους.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ